

Про Іванкові п'ятірки

Оксана Сенатович

Йшов Іванко — вгору ніс,
на плечі п'ятірки ніс.

Шляхом, втішений безмежно,
ніс п'ятірки обережно,
бо за довгий час од них
відзвичаїтися встиг.
Та й вони від нього теж
відзвичаїлись без меж,
з ним вже й мову повести
не наважаться на "ти".
Кажуть: — Мабуть, вам, Іванку,
важко так безперестанку
нас нести,— то ми за вами
підемо власними ногами!

— Що ви! — хлопчик у тривозі.—
Ще заблудитесь в дорозі,
і не будемо у мами
пригощатись пиріжками!